

KASSZANDRA-LEVÉL

K O N C Z I S T V Á N

Egyedül maradtam.

Minden múlt emléke sötétül,
hunyó lélek sápad, s mint
ősállapotba,
sivatag-éjbe merül.

Jövőt kísért, valóban lidérces
fényt követ
talmi ideál, amely minden mást
s másikat egyaránt kizár,
s az a másik, az – az utolsó
alkalom volt talán.

Nem balsors, de bűnös
öncsalás hoz pusztulást
s teljesít végzetet
a vak dac felett,
s többé már nem remél
a rettegéstől terhes
utolsó pillanat, amikor választ
az önzésben fogant ordas
szabad akarat.

Csak végtelen, pusztító háború
minden igazság, amely süket –
más igazságok ellenében.